

faavidt Thinget samtykker i, at Sagen nu maa foretages.

Da Ingen begjærede Ordet i den Anledning, fattes det under Afstemning, om tredie Behandling af ovenstaaende Sag maatte foretages i dette Møde, hvilket vedtoges eenstemmig med 52 Stemmer.

(Sagens anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1525).

Sagen forelaa saaledes til tredie Behandling.

Intet Endringsforslag var fremkommet.

Lovforslaget i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen ønskede at ytre sig, fattes Lovforslaget, efterat være oplæst (See Anhang A) under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 52 Stemmer.

Lovforslaget gaaer nu til Landstinget.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til anden Behandling af Forslag til Lov om Sundhedspolitik i Kongeriget Danmark.

Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 2505 ff.; Lovforslaget i Anhang A, Sp. 1153; Udvalgets Betænkning i Anhang B, Sp. 549).

Foruden de af Udvalget til denne Behandling stillede Forslag (See Betænkning Sp. 550—552), var der endvidere fremkommet følgende Underændringsforslag af H. Sage:

Til Udvalgets Forslag til „Lov om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter“:

§ 2, 3die Linie, indskydes imellem „bindende“ og „for“: — „saavel“;

3 Aede Linie tilføies efter „Beboere“: „som for Domstolene og Administrationen“.

Lovforslaget tilligemed samtlige dertil stillede Forslag fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Bloug): Det ærede Thing vil af den omtalte Betænkning see, at, ligesom der under den første Behandling af denne Sag fra mange Sider her i Thinget blev yttret, at en Deel af det os foreliggende Udkast i det Hele formeentligt var overflødig, eller endog vilde gjøre nogen Skade, saaledes har denne Anskuelse ogsaa været rigelig repræsenteret i Udvalget, hvorimod saavel Fleertallet som Mindretallet har været enigt om, at det Afsnit af Loven, som angik Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter ved Forhandling mellem Justitsministeren og vedkommende kommunale Autoriteter — har været enigt om, siger jeg, at bibeholde dette. Mindretallet af Udvalget kunde ikke indrømme de foreslaaede Sundhedskommisstoners skadelige Indflydelse, men var tværtimod af den Overbeviisning, at de bedre betryggede Borgerne imod en vilkaarlig Anvendelse af de vedtagne Sundhedsvedtægter, end naar Ubøvelsen betroedes Politivrighederne alene. Men som Sagen stod, langt henimod Slutningen af Rigsdagens Samlingstid, og medens Tiden var optaget af mange andre Arbejder, kunde Mindretallet ikke skule for sig selv, at dersom det først gjennem Mindretalsvotum ved Siden af Fleertallets Forslag foreslagde det hele fra Landstinget modtagne Udkast, at der da her i Thinget vilde opstaae stor Meningsstrid, og at Sagens Tilendebringelse derved vilde blive forhindret. Under en Conference med den høitagtede Justitsminister erfarede Mindretallet, at han ogsaa var enig i at betragte Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter som den væsentligste og vigtigste Deel af Loven, og at han, naar dette kunde opnaaes, vilde gaae ind paa Bortkastelsen af Lovens øvrige Indhold. Under disse Omstændigheder troede Mindretallet at burde forene sig med Fleertallet om den foreliggende Betænkning, og jeg skal altsaa paa Udvalgets Begne anmode det ærede Thing om at vedtage det af os indstillede Forslag. Den oprindelige Lovs Modstandere antager jeg ville finde sig fyldestgjorte ved dette, som det nu foreligger, og hvad angaaer dem, som oprindeligt have været stemte for at vedtage Udkastet, som det kom fra Landstinget, saa haaber jeg, at de ville foretrække at faae noget Mindre end slet In-